

زیست‌چینه‌نگاری و بررسی نقش گروه‌های مورفوتایپ فرامینیفرهای پلانکتونیک در تشخیص عمق رسوبگذاری سازند گورپی در کوه کورده

علی ماندانی زاده^۱، زین العابدین پورابریشمی^۲، مسعود اصغریان رستمی^۳ و میثم شفیع‌ی اردستانی^۳

۱- شرکت مناطق نفت مرکزی ایران

۲- دانشکده زمین‌شناسی، پردیس علوم، دانشگاه تبریز

۳- دانشکده علوم، گروه زمین‌شناسی، دانشگاه فردوسی مشهد

rostami@khayam.ut.ac.ir

دریافت: ۸۸/۲/۱۵ پذیرش: ۸۹/۷/۵

چکیده

به منظور زیست‌چینه‌نگاری، سازندگورپی در برش کوه کورده نمونه برداری و بررسی دقیق صورت گرفت. ضخامت این برش ۷۰ متر و لیتولوژی عمده آن مارن، شیل و آهک مارنی است. همبری زیرین سازند گورپی با ایلام از نوع ناپیوستگی فرسایشی ولی سطح تماس بالایی آن با سازند تارپور پیوسته است. در این مطالعه ۲۲ گونه در قالب ۱۱ جنس و پنج بایوزون شناسایی و تفکیک گردید:

Globotruncanita elevata biozone (Early Campanian) *Globotruncana ventricosa* biozone (Middle Campanian) *Radotruncana calcarata* biozone (Late Campanian) *Globotruncanita stuarti* biozone (Late Campanian -Early Maastrichtian) and *Gansserina gansseri* biozone (Late Campanian-Middle Maastrichtian).

براین اساس سن اوایل کامپانین - ماستریشتین میانی برای سازند گورپی در نظر گرفته می‌شود. مطالعه فرامینیفرهای پلانکتونیک منجر به تشخیص سه گروه مورفوتایپ گردید. مورفوتایپ گروه اول با صدف‌های تروکواسپیرال شاخص آبهای کم عمق بوده و مورفوتایپ گروه دوم عمدتاً با کیل‌های اولیه و یا صدف‌هایی با حجرات کروی ولی تزیینات قوی نشانگر آب‌های حدواسط می‌باشند. مورفوتایپ گروه سوم با صدف‌های تروکواسپیرال فشرده به صورت محدب‌الطرفین یا مسطح-محدب و دارای کیل، شاخص آبهای عمیق هستند. نتایج حاصل از مطالعه مورفوتایپ‌های پلانکتونیک و نسبت P/B موید یکدیگر بوده و بیانگر این مطلب است که عمق حوضه رسوبی در زمان کامپانین میانی به بیشینه میزان خود رسیده و در زمان ماستریشتین عمق حوضه رسوبی کاهش یافته و این روند تا انتهای سازند در برش مورد مطالعه قابل تعقیب می‌باشد.

واژگان کلیدی: سازند گورپی، زیست‌چینه‌نگاری، فرامینیفرهای پلانکتونیک، بایوزون، مورفوتایپ